

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Кзз Пр 13/2025
07.10.2025. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Мирољуба Томића, председника већа, Татјане Вуковић, Слободана Велисављевића, Јасмине Васовић и Бојане Пауновић, чланова већа, са саветником Машом Денић, као записничарем, у прекршајном предмету окривљеног АА, због прекршаја из члана 329. став 2. Закона о безбедности саобраћаја на путевима, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Велимира Липована, поднетом против правноснажних решења Прекршајног суда у Кикинди ИПР 335/24 од 14.08.2025. године и ИПРВ 13/25 од 27.08.2025. године, у седници већа одржаној дана 07.10.2025. године, донео је:

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољен захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА адвоката Велимира Липована, поднет против правноснажних решења Прекршајног суда у Кикинди ИПР 335/24 од 14.08.2025. године и ИПРВ 13/25 од 27.08.2025. године.

Образложење

Решењем Прекршајног суда у Кикинди ИПР 335/24 од 14.08.2025. године, на основу члана 38. став 4. и члана 310. Закона о прекршајима, казна рада у јавном интересу у трајању од 300 часова изречена правноснажном и извршном пресудом овог суда Пр 2980/23 од 25.01.2024. године, кажњеном АА, коју није обавио у трајању од 131,5 часова, замењена је казном затвора у трајању од 17 дана, тако што је за сваких започетих осам часова одређен један дан затвора.

Решењем Прекршајног суда у Кикинди ИПРВ 13/25 од 27.08.2025. године, одбијен је приговор кажњеног АА, изјављен на решење о замени неизвршене казне рада у јавном интересу у казну затвора овог суда ИПР 335/24 од 14.08.2025. године, као неоснован. Истим решењем је одређено да трошкови поступка падају на терет кажњеног лица.

Против наведених правноснажних решења, захтев за заштиту законитости поднео је бранилац окривљеног АА, адвокат Велимир Липован, због кршења људских права окривљеног, са предлогом да Врховни суд усвоји поднети захтев, укине побијана решења и предмет врати на поновно одлучивање или да донесе одлуку којом се преиначују побијана решења у складу са наводима захтева.

Врховни суд је у седници већа, испитујући дозвољеност поднетог захтева за заштиту законитости, нашао да је захтев за заштиту законитости недозвољен.

Одредбом члана 285. став 2. Закона о прекршајима („Службени гласник РС“ број 65 од 25.07.2013. године), прописано је да захтев за заштиту законитости против правноснажне пресуде подиже Врховни јавни тужилац у року од три месеца од дана достављања пресуде.

Дакле, из цитиране законске одредбе јасно произлази да овлашћење за подизање захтева за заштиту законитости против правноснажних одлука донетих у прекршајном поступку припада искључиво Врховном јавном тужиоцу, а такво овлашћење ниједном законском одредбом није дато другим процесним субјектима.

Имајући у виду да је у конкретном случају захтев за заштиту законитости поднео бранилац окривљеног АА, адвокат Велимир Липован, који по закону за то није овлашћен, то је Врховни суд нашао да је предметни захтев за заштиту законитости недозвољен, јер је поднет од стране неовлашћеног лица.

Из изнетих разлога, Врховни суд је сходном применом члана 487. став 1. тачка 2) ЗКП, у вези члана 285. став 2. и 286. Закона о прекршајима, одлучио као у изреци овог решења.

Записничар-саветник
Маша Денић, с.р.

Председник већа-судија
Мирољуб Томић, с.р.

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић